

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Far folḵ un heymland

Markiš, Perec D.

ץערעפ, שיקראמ

Mosḵye, 1943

גנײרפאב נופ גנלירפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8230

איז געמאָלדן די קאָמיסיע האָט פֿונ זיכ
פאר די פיר פארוואָרגטע ברידער דעמלט:
אז דאָס לאַנד, וואָס האָט אועלכע טרייע זינ,
זאָרג וועט אליין פאר זייער אלטער מאמע!

פּרילינג פֿונ באַפּריל־יונג

— געשווינדער, פייגל! שטעלט אינערגעז זיכ ניט אָפּ!
שוין אינ דער הייכ זיכ אופגעהויבן האָט די זונ דאָ.
עס וואַרפט די קרד דעם שניי פֿונ זיכ אַראָפּ,
פונקט ווי באַנדאזשן פֿונ פארהאמעוועטע ווינדן.

זי איז צעגראָבן ווי פֿונ פּאָקן און באַשנינט
פֿונ פֿלאַם און סרייפּעס און צעוויכערטע קאַנאַנען,
ווי נאָר אדורכגעגאַנגן אפּ אומגליק איז דער פֿיינט,
ווי נאָר געטראַטן ס'האַבן דייטשישע טאליאַנען.

— פארהאלט ניט, שטראַמען, זיכ אינערגעז אפּן וועג,
די פעלדער הייעט ניט צעשווענקען און צעוואשן.
בא יעדן בוים, בא יעדן וואלגערשטיין זיכ פרעגט,
זיי וועלן אָנווייזן אייך גאַסטפֿריינטלעך און ראשיק:

די וועגן וואַרגן זיכ מיט בראַכוואַרגדיקע בערג,
איבערגעלאָדענע אפּ מירעו-זייט זיי פירן;
פארוואָרפן זיינען זיי מיט דייטשישן געווער,
פארמיסטיקט זיינען זיי מיט דייטשישע פעגאָריען.

— ניט זאַמט זיכ, ווינטן! איבער וועלדער זיכ צעווארפט!
דער פּרילינג גרייפּט, א צעפאלאַכעטער אינדרייען;
ניט נאָר קיינ בלינג איצטער ברענגען ער באַדאַרפּ,
אינ זיינע טריט הערט זיכ ניצאַכט און באַפּריל־יונג

פאר אויסגעפֿייניקטע אינ קלעם אונטערן יאָכ,
וואָס קוקן שטיל ארויס אפּ אימ דורכ אלע וועגן;
— עפנט זיכ אופּ מיט אייער צויבער און פארשפּראַכ,
און מיט געזאַנג באַגריסט אימ און באַגענט.

שוין אומעטומ ער איז, אינ יעדן הויפּן ערד,
ווי ווייז ווי גאַלדענער און שמעקנדיקער קאַרן

וועט פאר דעם פֿינט זײַן א פארניכטנדיקע שווערד,
און פאר דעם היימלאנד — א געפאנצער פון קאיאָרן.

אינ יעדן האָרן און אינ יעדער שמידעריי,
ווי ס'שמידט זיך טריי און האָפּערדיק ס'געווער דאָרט,
ווי ס'שמעלצט אָן אופהער פארן סוינע זיך דאָס בליי,
ווי ס'גיסן קנאָספּן אָן אפּ ביימער זיך אינ גערטנער,

אינ יעדן אופגעוועקטן שטראל — ער איז שוין נאָנט,
אינ יעדן אָפּגענומען דערפעלע — שוין איז ער;
אינ גרינער כאקי טוען וועלדער זיך שוין אָן —
אפּ שטורעם גרייטע — רויטארמיישע דיוויזיעס!

אינ יעדן טראָט, אינ יעדן קער פון פארטיואן,
אינ יעדן אופרייס פון נעקאָמע פון צעשטראלטער, —
געשווינדער, פייגל! אפּן וועג זיך איצט ניט זאמט,
אינערגעצ רוישיקע זיך, שטראָמען, ניט פארהאלט דאָרט!

ס'האָט אויך דער מייסטער ניט פארשפעטיקט צום ווארשטאט,
די ערד פארשפראַכטן האָט דער פויער מיטן קערן —
דער פּרילינג גייט ווי אפּ מילכאָמע א סאָלדאט,
ס'בלענדט אפּ זײַן קאָפּ א רויטארמייערישער שטערן!

ער טראָגט די שווערד די זיגרייכע פון פּרײַהײַט,
ער טראָגט פארניכט דעם פֿינט אפּ אלע וועגן.
— גייט אימ אנטקעגן! ס'וועט באצייכענען די צײַט
מיט אימ די לעצטע און אנטשיידנדע געשלעגן.

א שווע פון פּרילינג

אינ פאנצער גאָלדענעם פון מייקן באגינען,
מיט שארפער שיין, געשליפּן ווי א שווערד,
גיט אפּן רויטן פלאצ א שווע הינט דער פּרילינג
דער אויסגעפֿיניקטער און טרויעריקער ערד,

די אָפּגעברענטע דערפער די פארלאָזטע,
די גערטנער די דערשלאָגענע, די אָפּגעצערטע שטעט,